

- 3) Articolul 2 [alineatele (2), (3) și (4)] și articolul 5 din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei măsuri precum cea în litigiu în procedura principală, care exclude în mod absolut și necondiționat tații pensionari, care pot dovedi că și-au asumat îngrijirea copiilor lor, de la acordarea sporului stabilit pentru calculul pensiilor pentru limită de vârstă, de soț supraviețuitor sau pentru incapacitate permanentă?
- 4) Excluderea apelantului de la acordarea sporului rezultat din „suplimentul de maternitate” spaniol contravine obligației de nediscriminare prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2000/C 364/01)?

⁽¹⁾ JO 1979, L 6, p. 24

⁽²⁾ DO 1976, L 39, p. 40

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 28 decembrie 2018 — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH

(Cauza C-836/18)

(2019/C 139/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Pârât: RH

Întrebările preliminare

- 1) Dacă cerința îndeplinirii condițiilor articolului 7 alineatul 1 din Decretul Regal 240/2007 de către cetățeanul spaniol care nu și-a exercitat dreptul de liberă circulație, în calitate de condiție necesară pentru recunoașterea dreptului de ședere al soțului său extracomunitar în temeiul articolului 7 alineatul 2 din acest decret regal, poate constitui, în eventualitatea nerespectării acestor condiții, o încălcare a articolului 20 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul în care, ca o consecință a refuzului acestui drept, cetățeanul spaniol ar fi obligat să părăsească teritoriul Uniunii în ansamblu.

La aprecierea tuturor acestor aspecte, trebuie să se țină seama de faptul că articolul 68 din Codul civil spaniol stabilește obligația soților de a locui împreună.

- 2) Dacă, în orice caz, independent de cele expuse mai sus și cu titlu subsidiar, încalcă articolul 20 TFUE, în termenii citați anterior, practica statului spaniol de a aplica în mod automat reglementarea cuprinsă în articolul 7 din [Decretul Regal] 240/2007, refuzând acordarea permisului de ședere membrului de familie al unui cetățean al Uniunii care nu și-a exercitat niciodată libertatea de circulație, pentru unicul motiv că cetățeanul Uniunii nu îndeplinește condițiile prevăzute de această dispoziție, fără să fi examinat în mod concret și individual dacă între acest cetățean al Uniunii și resortisantul unei țări terțe există o relație de dependență de asemenea natură încât, indiferent de motiv și ținând seama de împrejurări, implică faptul că, în cazul refuzului acordării dreptului de ședere unui cetățean al unei țări terțe, cetățeanul Uniunii nu s-ar putea separa de membrul de familie de care este dependent și ar trebui să părăsească teritoriul Uniunii.

Toate aceste aspecte trebuie apreciate în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, printre altele, Hotărârea din 8 mai 2018, C-82/16, K. A. și alții/Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Hotărârea din 8 mai 2018, K. A. și alții (Reîntregirea familiei în Belgia) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Țările de Jos) la 15 ianuarie 2019 — Procedură penală privind pe XN

(Cauza C-21/19)

(2019/C 139/25)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, locul ședinței Arnhem

Partea din procedura principală

XN

Întrebările preliminare

- 1) O substanță care nu este un subprodus, în sensul Directivei-cadru privind deșeurile ⁽¹⁾, nu este, prin definiție, nici un subprodus de origine animală în sensul Regulamentului din 2009 privind subprodusele de origine animală, astfel încât această substanță nu poate fi exclusă, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1013/2006 ⁽²⁾, din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1013/2006? Sau nu este exclus ca o substanță să se încadreze în definiția subproduselor de origine animală, în sensul Regulamentului din 2009 privind subprodusele de origine animală, dacă această substanță nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Directiva-cadru privind deșeurile, astfel încât această substanță nu intră în mod automat sub incidența Regulamentului nr. 1013/2006?
- 2) Ce trebuie să se înțeleagă prin transferul care intră sub incidența cerințelor de aprobare din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 ⁽³⁾, în prezent Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 ⁽⁴⁾, în sensul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1013/2006: se referă la transportul (între o țară și o altă țară) al subproduselor de origine animală, indiferent de categoria din care face parte materialul? Sau se referă la transportul materialului menționat la articolul 48 din Regulamentul din 2009 privind subprodusele de origine animală (anterior articolul 8 din Regulamentul 1774/2002), care se limitează la subprodusele de origine animală sau la produsele derivate în sensul acestei dispoziții, deci material de categoria 1 și de categoria 2, și anumite produse provenite din acesta, inclusiv proteine animale prelucrate provenite din material de categoria 3?